

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 17C/52/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118210599
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Majeriková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5118210599.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Annou Majerikovou v spore žalobcu: Generali Poist'ovňa, a.s., Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 35 709 332, právne zastúpená JUDr. Gabriela Reichová, advokát so sídlom Pavla Mudroňa 26, Martin, proti žalovaným: 1/ Y. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. č. XXX, 2/ E. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom K., o zaplatenie 3.712,25 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní 1/ a 2/ s ú p o v i n ň í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu vo výške 3.712,25 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.712,25 eur od 4.11.2016 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalobcovi proti žalovaným 1/ a 2/ p r i z ň á v a nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 4.7.2018 domáhal voči žalovaným 1/ a 2/ uloženia povinnosti spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu vo výške 3.712,25 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 4.11.2016 do zaplatenia. Žalobu skutkovo odôvodnili tým, že na základe právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Žilina č. k. 22T/95/2016 sa žalovaní v presne nezistenom čase od 19.3.2016 do 22.3.2016 v Žiline nezisteným spôsobom a predmetom rozbili sklo na ľavých zadných dverách osobného motorového vozidla ev. č. ZA XXXGL, zn. Suzuki SX4, ukradli ovládacie panel autorádia, čím spôsobili žalobcovi krádežou a poškodením vozidla škodu vo výške 3.712,25 eur a za pokračovací zločin krádeže spáchaný v spolupáchateľstve boli rozsudkom uznaní vinnými; predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 23.9.2016. Poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla u žalobcu. Žalobca vyplatil poškodenému na základe uzatvorenej poisťovnej zmluvy č. 2404868575 na havarijné poistenie vozidla a na základe škodovej udalosti zisteného rozsahu poškodenia dňa 15.4.2016 poisťné plnenie vo výške 3.712,25 eur. Žalobca sa svojím nárokom prihlásil do trestného konania a Okresný súd Žilina v rozsudku č. k. 22T/95/2016 odkázal žalobcu so svojím nárokom na civilný sporový proces. Žalobca listom zo dňa 4.10.2016 vyzval žalovaných 1/ a 2/ na náhradu poskytnutého poisťného plnenia vo výške 3.712,25 eur najneskôr v termíne do 3.11.2016. Žalovaní 1/ a 2/ na výzvu nereagovali.

2. Okresný súd Žilina platobným rozkazom č. k. 17C/52/2018-23 zo dňa 5.9.2018 v celom rozsahu vyhovel návrhu žalobcu. Žalobca v r. 1/ proti vydanému platobnému rozkazu podal odpor, v ktorom uviedol, že sa nestotožňuje s výškou sumy, je si vedomý, že spôsobil škodu na vozidle, ale rozporuje túto výšku a žiadal, aby bola vec prejednaná.

3. Na nariadené pojednávanie dňa 11.9.2018 sa žalovaní 1/ a 2/ neustanovili, na pojednávanie vo veci, hoci boli na pojednávanie riadne a včas predvolaní, súd podľa § 180 CSP pojednával za prítomnosti žalobcu a v neprítomnosti žalovaných. Súd vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalobcu,

oboznámením sa s listinnými dôkazmi produkovanými žalobcom a dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

4. Žalobca zásadne zotrval na svojej argumentácii v spore, ako táto vyplýva z jeho vyššie opísaného písomného podania.

5. Z rozhodnutia Okresného súdu Žilina č. k. 22T/95/2016-558 zo dňa 23.9.2016 súd vzal za preukázané, že vo vzťahu k obvinenému žalovanému 1/ súd schválil dohodu o vine a treste a uznal žalovaného 1/ za vinného v bodoch 1/ z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zákona spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, čiastočne spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, z pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, ktorých sa dopustili tým, že podľa skutku 1/ v presne nezistenom čase v dobe od 19.3.2016 do 5. hod. dňa 22.3.2016 v Žiline na Ul. Hlinskej č. 2617/6 po predchádzajúcej dohode s E. Y. nezisteným spôsobom a predmetom rozbili sklo na ľavých zadných dverách osobného motorového vozidla zn. Suzuki SX4 šedej tmavej metalízy, ev. č. K., otvorili dvere a z prístrojovej dosky odmontovali ovládací panel autorádia s dotykovým displejom, s ktorým odišli do osobného motorového vozidla zn. Opel Astra, modrej tmavej farby, ev. č. ZA XXXDA, ktoré tam mali zaparkované, kde boli zadržaní hliadkami PZ, čím svojím konaním spôsobili žalobcovi škodu krádežou a poškodením vozidla vo výške 3.712,25 eur, teda za to bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov; podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku súd poškodených okrem iných žalobcu (spol. Generali Poist'ovňa a.s.) s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný sporový proces. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.9.2016 (č.l. 3)

6. Z rozhodnutia Okresného súdu Žilina 22T/95/2016-584 zo dňa 23.9.2016 vo vzťahu k žalovanému 2/ bola schválená dohoda o vine a treste a súd uznal žalovaného 1/ za vinného v bodoch 1/ z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zákona spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, čiastočne spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, z pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, ktorých sa dopustili tým, že podľa skutku 1/ v presne nezistenom čase v dobe od 19.3.2016 do 5. hod. dňa 22.3.2016 v Žiline na Ul. Hlinskej č. 2617/6 po predchádzajúcej dohode s Y. Y. nezisteným spôsobom a predmetom rozbili sklo na ľavých zadných dverách osobného motorového vozidla zn. Suzuki SX4 šedej tmavej metalízy, ev. č. ZA XXXGL, otvorili dvere a z prístrojovej dosky odmontovali ovládací panel autorádia s dotykovým displejom, s ktorým odišli do osobného motorového vozidla zn. Opel Astra, modrej tmavej farby, ev. č. ZA XXXDA, ktoré tam mali zaparkované, kde boli zadržaní hliadkami PZ, čím svojím konaním spôsobili žalobcovi škodu krádežou a poškodením vozidla vo výške 3.712,25 eur, teda za to bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov; podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku súd poškodených okrem iných žalobcu (spol. Generali Poist'ovňa a.s.) s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný sporový proces. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.9.2016 (č.l. 7).

7. Z oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti k poistenému vozidlu ev. č. ZA 410GL súd zistil, že poistné plnenie (náklady na opravu po odpočítaní spoluúčasti) predstavuje 3.712,25 eur a z výpisu účtu VÚB zo dňa 15.4.2016 súd mal nepochybne preukázanú úhradu sumy 3.712,25 eur ako poistné plnenie poškodenému (č.l. 12, 45).

8. Listom zo dňa 4.10.2016 žalobca voči žalovaným 1/ a 2/ uplatnil nárok poškodeného na náhradu škody vo výške 3.712,25 eur a žiadal sumu uhradiť najneskôr do 3.11.2016 (č.l. 14).

9. V predmetnom konaní žalobca uplatnil regresný nárok poistnej udalosti a vo výške vyplateného poistného plnenia 3.712,25 eur, ktorú žalovaní 1/ a 2/ doposiaľ neuhradili.

10. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

11. Základným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, zavinenie. Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. Pod pojmom škoda je treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je

objektívne vyjadriteľná v peniazoch ako všeobecným ekvivalentom. Príčinná súvislosť znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku. Existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade preukázaná, nemožno ju len predpokladať. Zavinenie ako ďalší predpoklad vzniku za škodu má charakter subjektívny, znamená psychický vzťah škodcu k protiprávnemu úkonu a ku škode.

12. Podľa § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

13. V ustanovení § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka je zakotvená pasívna solidarita viacerých škodcov, ktorí spoločne spôsobili škodu. Teda spôsobenie škody viacerými škodcami (pluralita škodcov) má za následok ich solidárnu zodpovednosť, ktorej podstata spočíva v tom, že spoloční škodcovia budú za škodu zodpovedať spoločne a nerozdielne.

14. Podľa § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol..

15. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia § 813 Občianskeho zákonníka ide o prechod práva poisteného na náhradu škody voči škodcovi na poistiteľa. Prechod práva nastáva priamo zo zákona, ak sú splnené podmienky tohto prechodu, a to predovšetkým musí ísť o spôsobenie škody na poistenom majetku, ktorá je poistnou udalosťou podľa poistnej zmluvy; ďalej musí ísť o škodu, za ktorú zodpovedá tretia osoba, voči ktorej má poistený právo na náhradu škody; plnenie poistiteľa kryje plnenie škodcu zo zodpovednosti za škodu, ak plnenie poisťovne kryje celý rozsah spôsobenej škody, celé právo na náhradu škody prechádza z poisteného na poistiteľa; napokon poslednou, ale veľmi dôležitou podmienkou prechodu práva na náhradu škody na poistiteľa je, že poistiteľ poskytol poistenému, teda osobe, ktorá má právo na náhradu škody voči tretej osobe na poistné plnenie, a až týmto poskytnutím poistného plnenia prechádza právo poisteného na náhradu škody na poistiteľa.

16. Zo skutkovej vety rozsudku vydaného v trestnej veci sp. zn. 22T 95/2016 vyplýva, že v príčinnej súvislosti trestného činu, ktorého sa dopustili a za ktorý boli uznaní vinnými žalovaní 1/ a 2/ došlo u žalobcu ako poškodeného k spôsobeniu škody.

17. Ústavné konformný výklad § 193 CSP veta tretia (ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok, alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti) totiž vyžaduje, aby súd rozhodujúci v občianskoprávnom konaní o náhrade škody spôsobenej trestným činom, bol viazaný právoplatným odsudzujúcim rozsudkom trestného súdu, jeho výrokovou časťou a to vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia páchatel'a za tento trestný čin. Zodpovednosť škodcu za škodu spôsobenú trestným činom treba potom posudzovať v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý zodpovedá za škodu ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Na druhej strane však stále platí, že občianskoprávny súd nie je viazaný výškou škody, aj keby bola vo výroku trestného rozsudku presne vyčíslená. Vyplýva to z toho, že v trestnom konaní sa výška škody spravidla nezisťuje presne, s výnimkou prípadov, keď trestný súd rozhoduje aj o nároku poškodeného na náhradu škody podľa § 287 Trestného poriadku. V prejednávanej veci navyše trestný súd schvaľoval dohodu o vine a treste, pre ktoré konanie je typický podstatne nižší rozsah dokazovania ako pri štandardnom formalizovanom trestnom procese.

18. Pokiaľ teda súd v trestnom konaní právoplatne rozhodol o tom, že žalovaní 1/ a 2/ konaním opísaným v bode 1/ skutkovej vety výrokovej časti rozsudku pokračujúcim spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak väčšiu škodu a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania (vlámaním), za to boli odsúdení a poškodený žalobca s nárokom na náhradu škody bol odkázaný a civilný sporový proces. Súd pri rozhodovaní bol viazaný a nárok žalobcu na náhradu škody voči žalovaným považoval čo do základu za preukázaný a v ďalšom konaní vykonal následné dokazovanie ohľadom výšky náhrady škody, teda posudzoval, v akom rozsahu je nárok žalobcu na náhradu škody voči žalovaným dôvodný.

19. Podľa ustanovení § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka dochádza k zákonnej sukcesii práva poisteného na náhradu škody voči tretej osobe na poistiteľa. V rámci tejto zákonnej sukcesie poistiteľ vstupuje do existujúcich práv poisteného (poškodeného). Poistiteľovi nevznikajú nové práva voči

zodpovednému subjektu, ale všetky jeho práva sú odvodené od práv poisteného. Ak bola poistná udalosť spôsobená protiprávnym úkonom tretej osoby, má poistený právo na plnenie poisťiteľa na základe poistnej zmluvy, ktorú uzavrel s poisťiteľom tým, že poisťiteľ plní poistenému, subjekt zodpovedný za škodu sa nezbaví následkov zodpovednosti za škodu. Prechod práva na náhradu škody z poisteného na poisťiteľa nastáva ex lege okamihom vyplatenia plnenia poistenému a je možný iba, ak právo v čase plnenia existuje.

20. Z vykonaného dokazovania súd mal nesporne preukázané to, že prechod práva poisteného na náhradu škody na poisťiteľa vznikol vyplatením poisteného plnenia dňa 15.4.2016 vo výške 3.712,25 eur a právo v čase plnenia existovalo, a to uzavretím poistnej zmluvy o havarijnom poistení motorového vozidla ev. č. K poisteného poškodeného. V konaní bolo nepochybne preukázané to, že v príčinnej súvislosti z pokračovacieho zločinu krádeže spáchaný v spolupáchateľstve a z pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci došlo k majetkovej ujme na strane žalobcu, a to v rozsahu sumy poistného plnenia 3.712,25 eur. Právna úprava zodpovednosti za škodu vychádza zo všeobecnej zásady občianskoprávneho deliktu „každý, kto privedie vznik škody svojím protiprávnym a spravidla i zavineným konaním, je povinný spôsobiť škodu nahradiť“. Škoda vždy vznikne po skutočnosti, ktorá ju spôsobila a v danom prípade príčinná súvislosť medzi konaním žalovaných 1/ a 2/ a vzniknutou škodou je zrejme z následku, keďže práve správanie sa žalovaných 1/ a 2/ bolo príčinou vzniku poistného plnenia.

21. Existencia všetkých jednotlivých predpokladov vzniku zodpovednosti (1. porušenie právnej povinnosti, 2. existencia škody, 3. príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, 4. zavinenie) bola v konaní zo strany žalobcu nepochybne preukázaná. Žalovaní 1/ a 2/ v priebehu celého konania neprodukovali žiaden dôkaz.

22. S poukazom na vyššie uvedené skutkové zistenia a úvahy súdu, súd považoval uplatnený nárok žalobcu v celom rozsahu za dôvodný a zaviazal žalovaných 1/ a 2/ na zaplatenie sumy 3.712,25 eur spoločne a nerozdielne. Pri solidárnych záväzkoch má veriteľ samostatnú pohľadávku voči každému spoludlžníkovi a môže vymáhať splnenie záväzku v celom rozsahu alebo jeho časť proti všetkým spoludlžníkom a to súčasne alebo postupne. Podstata solidárnej zodpovednosti viacerých škodcov za škodu, ktorú poškodenému spôsobili spoločne spočíva v tom, že poškodený si môže vybrať hociktorého alebo niektorých z viacerých škodcov a môže od nich požadovať náhradu celej škody. Splnenie záväzku však jedným z dlžníkov spôsobuje voči veriteľovi zánik záväzkov ostatných spoludlžníkov. Právo na vyporiadanie medzi solidárnymi škodcami (žalovaným 1/ až 2/) nie je už právom na náhradu škody; toto právo mal iba poškodený. Právo na vyporiadanie je bežným majetkovým právom, ktoré je len odvodené od splnenia povinnosti na náhradu škody niektorým zo solidárnych škodcov. V danom prípade u žalovaných 1/ a 2/ ide o solidárnu zodpovednosť, keďže škodu spôsobili spoločne, ich trestná činnosť viedla ku vzniku jedinej škody (škodlivého následku) vo vzťahu k žalobcovi a ako výsledku súbežnej činnosti oboch škodcov a to v spolupáchateľstve. Preto súd pri aplikácii ustanovenia § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka na túto sumu 3.712,25 eur ako dôvodnej výšky náhrady škody zaviazal žalovaného 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi.

23. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa ustanovenia § 3 nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z. (v znení účinnom od 1.2.2013) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Žalobca si zároveň uplatnil i úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.712,25 eur od 4.11.2016 až do zaplatenia. Úroky z omeškania výlučne súvisia s peňažnými záväzkami. Z pojmového vymedzenia tohto sankčného mechanizmu vyplýva, že veriteľ ich môže od dlžníka požadovať v prípade, ak dlžník poruší svoju povinnosť plniť riadne a včas a dostane sa do omeškania s plnením peňažného záväzku. Omeškanie dlžníka je právnou skutočnosťou, ktorá spôsobuje zmenu v obsahu záväzkového vzťahu a ktorej korešponduje hmotnoprávne oprávnenie veriteľa v občianskoprávných vzťahoch požadovať popri peňažnom dlhu aj úroky z omeškania, pričom právnou relevanciu má, ktorým momentom sa dostáva dlžník do omeškania. Základným predpokladom vzniku nároku na úroky z omeškania je teda existencia omeškania s plnením peňažného dlhu a základným predpokladom takéhoto omeškania je existencia pohľadávky t.j. práva na peňažné plnenie a jej zročnosť.

26. Žalobca preukázal svoje tvrdenia, že vyzval žalovaného 1/ a 2/ na náhradu škody, ktorú spôsobili prečinom krádeže formou spolupáchateľstva a vyzval na úhradu sumy vo výške 3.712,25 eur v lehote

do 3.11.2016. Žalovaní 1/ a 2/ sa dostali do omeškania s plnením peňažného dlhu dňom 4.11.2016, tj. nasledujúci deň potom, čo ich o plnenie veriteľ (žalobca) požiadal. Preto súd priznal žalobcovi k dlžnej istine aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 4.11.2016 až do zaplatenia v súlade s citovaným ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z.

27. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP (o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí) v spojení s § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Žalobca v danej veci mal plný úspech, preto má nárok na náhradu trov konania proti žalovaným 1/ a 2/, ktorí úspech v spore nemali, preto súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu 100 %.

29. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde v Žiline.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).